

[Undervisningsministeren.]

et saadant har foreligget for Ministeriet endnu, men jeg vil altsaa mene, det er rimeligt, at der ydes begge Dele.

Saa nævnte det ærede Medlem de forhøjede Statstilskud til Sløjdlokaler og Faglokaler, som jo er fastsat i Overensstemmelse med de nuværende Priser. Det maa være en given Ting, at de Skoler, som maaske havde Planen færdig og Grunden gravet, men ikke kunde komme i Gang, maa have Tilskud efter de nye Regler; det vilde være fuldkommen uretfærdigt, at de, fordi de har været lidt længere fremme end de andre, ikke skulde have Tilskud efter de nye Regler.

Endelig spurgte det ærede Medlem, om man kunde vente et Forslag til Støtte for den danske Friskole. Derom vil jeg sige, at der sidder et Udvalg og arbejder med denne Sag, og der foretages for Tiden visse Beregninger i Statistisk Departement angaaende de Udgiftsbeløb, det vil medføre at give en saadan forøget Støtte til den danske Friskole, men det er mit Haab, at Overvejelserne kan blive afsluttet saa tidligt, at et Forslag i saa Henseende kan fremsættes ogsaa i denne Samling.

Jeg tror næsten, at jeg med disse Bemærkninger har svaret paa det, der blev spurgt om. Jeg er fuldkommen enig i de almindelige Betragtninger, som blev gjort gældende baade af det ærede Medlem Hr. P. A. Poulsen (Stenderup) og af det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) om, at det vigtigste i Skolen ikke er det ydre; det maa det aldrig blive, men det maa heller aldrig blive saadan, at man betragter det som en Sovepude, og mener, at saa behøver man ikke at gøre noget for det ydre, for det er en lige saa stor eller i hvert Fald en næsten lige saa stor Misforstaaelse. Derfor glæder det mig, at der er al Udsigt til, at dette Lovforslag, som betyder en væsentlig Støtte og en udrakt Haand fra Staten til Kommunerne, inden saa forfærdelig længe vil blive Lov i vort Land.

H. P. Johansen: De ærede Ordførere for Venstre, de Konservative og de Radikale har omtalt den Frist, der er fastsat i Lovforslaget, 1. April 1950, og har ment, at det kunde knibe med at overholde den, og at det kunde være fornuftigt at udskyde den. Jeg tror, at man ikke skal snakke alt for meget om denne Udsættelse. Det kunde godt tænkes, at man visse Steder vilde skrive denne Tale i Granit, huske den og henholde sig til den. Selvfølgelig kan der komme uoverstigelige Vanskeligheder for Skole-

reformen, og det maa man bøje sig for. Og saa jeg ønsker, at Boligbyggeriet kan komme i Gang i stor Udstrækning, men Skolen er ogsaa et meget vigtigt Omraade. Det, man frygter for fra visse Sider, er maaske nok, at det skal gaa paa den Maade, at der vil gaa et Aar eller mere, inden der er Materiale til Stede, at der yderligere adskillige Steder vil gaa en rum Tid med at diskutere Planerne, og at man saa, naar man skal til at begynde, er naaet ret nær op til Sogneraadsvalet i 1950; saa udskydes Sagen, indtil der bliver valgt et andet Sogneraad, og saa bliver Fristen forlænget, og saa kommer der igen nye Overvejelser. Det vil sige, at der vil gaa en god Del af Perioden 1950—54, inden der virkelig kommer Gang i Skolebyggeriet rundt omkring. Og naar der, saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, er ca. 1 000 Skoler, der endnu ikke har deres Planer færdige, skønt der er gaaet 9 Aar, siden Loven blev vedtaget, tyder det jo paa, at der nogle Steder skal presses lidt paa for at faa Loven praktiseret. Jeg haaber, at Ministeriet kan finde et Middel til at sætte Tempoet op hos de Repræsentanter, der ikke lader høre fra sig i Form af færdigt udarbejdede Planer. Denne Tale om Udsættelse skulde meget nødig komme til at virke som en Sovepude; det vilde jeg meget beklage.

Stegger Nielsen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen, at det har ikke paa nogen Maade været min Tanke at opfordre til en Forsinkelse af Skolelovens Gennemførelse, naar jeg udtalte visse Betæneligheder ved Aarstallet 1950 kontra 1952, som nogle Stykker af os har ønsket. Det er saa uomstødelig rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) gjorde opmærksom paa, for det første, at vi ikke har Materialer endnu og ikke kan øjne, hvornaar vi vil faa dem, og dernæst, at der tiltrænges Boliger til mange af Landets Borgere. Mange, mange Steder hersker der i dette Øjeblik nærmest katastrofale Forhold, og Boligbyggeriet maa gaa forud for det andet. Derfor kan vi i nogen Maade betvivle, at det overhovedet kan lade sig gøre at overholde Fristen, og det er det, der er Baggrunden for den Udtalelse, jeg for mit Vedkommende fremsatte. Men lad nu dette Aarstal staa. Viser det sig saa, at det er ugørligt at faa Sagen gennemført til den Tid, maa der jo foretages Ændringer paa dette Punkt.

Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for, at han bekræftede, at Loven skal have tilbagevirkende Kraft for de Tilfæl-